

F. t. Retsplejelov for Grønland

i Danmark for anke af civile sager til Højesteret som 3. instans.

Fristen for indgivelse af ansøgning om tilladelse til anke til Højesteret foreslås i *stk. 2* at skulle være 8 uger fra dommens afsigelse. Dette er en ændring af den gældende ordning, hvorefter fristen er 4 uger, der regnes fra dommens afsigelse, hvis parten rent faktisk har været til stede, og ellers fra forkyndelsen, jf. herved retsplejelovens kapitel 6, § 13, jf. § 12, stk. 5, jf. § 5, stk. 1. Forslaget er i overensstemmelse med den frist, der efter den danske retsplejelovs § 371, stk. 2, 1. pkt., gælder for ansøgning om anketilladelse til Højesteret som 3. instans i civile sager. Vedrørende for sent indkomne ansøgninger foreslås det ligesom efter den danske retsplejelovs § 371, stk. 2, 2. pkt., at nævnet undtagelsesvis kan meddele tilladelse, hvis ansøgningen indgives senere end de 8 uger, men inden 1 år efter domsafsigelsen. Dette forslag indebærer ligeledes en mindre ændring af de gældende regler, idet der efter retsplejelovens kapitel 6, § 13, jf. § 12, stk. 5, jf. § 5, stk. 2, 2. pkt., ikke gælder en længstefrist for imødekomnelsen af for sent indkomne ansøgninger. Efter den foreslåede bestemmelse i § 530 foreslås dog samtidigt indført en bestemmelse, hvorefter Højesteret undtagelsesvis og under strenge betingelser kan tillade appel til Højesteret efter udløbet af den længstefrist, der gælder for nævnets tilladelse efter nærværende bestemmelse.

Vedrørende fremgangsmåden for indgivelse af ansøgning om anketilladelse foreslås det efter *stk. 2*, at ansøgningen ligesom i dag kan indgives til landsdommeren, der før videresendelsen til Procesbevillingsnævnet afgiver en udtalelse i sagen. Ansøgningen foreslås dog også at kunne indgives direkte til Procesbevillingsnævnet, der i så fald indhenter landsdommerens udtalelse i sagen. Det primære formål med landsdommerens udtalelse er ikke at få denne til at tage stilling til ansøgningen, men at sikre relevante oplysninger til brug for nævnets behandling. Det bør dog på den anden side ikke være udelukket, at landsdommeren på baggrund af sit særlige kendskab til grønlandsk ret mv. kan tilkendegive, hvorvidt sagen efter landsdommerens opfattelse indeholder principielle aspekter.

Til § 516

Bestemmelsen fastlægger reglerne for ankesagens behandling ved Højesteret, når først sagen er indbragt. Ligesom ved den gældende ordning efter retsplejelovens kapitel 6, § 13, jf. § 12, stk. 3, 2. pkt., foreslås det, at behandlingen skal ske i overensstemmelse med reglerne i den danske retsplejelov. Som noget nyt

foreslås det udtrykkeligt anført, at reglerne i den danske retsplejelov finder anvendelse med de ændringer, der følger af forholdenes forskellighed. Det forudsættes således, at Højesteret i nødvendigt omfang tager hensyn til sin stilling som en del af den særegne grønlandske retsplejeordning og herunder bl.a. anvender både grønlandsk og dansk som retssprog, hvis det er nødvendigt. Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.14.

*Kære**Til § 517*

Bestemmelsen hjemler som noget nyt adgang til kære i civile sager – dvs. klage over afgørelser, der træffes under sagens gang, og som ikke har karakter af en dom. En sådan adgang eksisterer kun i meget begrænset omfang efter den gældende ordning, hvor kære som hovedregel er udelukket efter bestemmelsen i retsplejelovens kapitel 6, § 1, stk. 3. Om baggrunden for at indføre grønlandske retsplejeordning henvises til betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.3.

Af *stk. 1* fremgår det, at beslutninger, der er truffet af en kredsret eller af Retten i Grønland, kan indbringes for Grønlands Landsret, medmindre andet er særligt bestemt ved lov. Da retsplejen foreløbigt er et rigsansliggende, og retten til at få prøvet en afgørelse i 2 instanser må anses som en væsentlig del af retsplejeordningen, er begrebet »lov« anvendt som udelukkende omfattende rigslovgivningen. Retten til at kære foreslås således ikke at kunne afskæres ved bestemmelser herom i landstingslove eller landstingsforordninger. Bestemmelsen svarer i øvrigt til princippet bag ordningen for kære fra byret til landsret i Danmark, jf. herved den danske retsplejelovs § 389, stk. 1.

Ifølge *stk. 2* tilkommer retten til at kære enhver, som beslutningen indeholder en afgørelse overfor. Denne del af bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 393, stk. 1.

Ved *stk. 4* foreslås indført en bestemmelse, hvorefter delafgørelser, jf. § 191; stk. 2, først kan indbringes for landsretten i forbindelse med den endelige afgørelse i sagen, medmindre afgørelsen kan fuldbyrdes, eller landsretten giver tilladelse til at indbringe delafgørelsen særskilt. Ansøgning om sådan tilladelse skal indgives til landsretten inden udløbet af den almindelige kærefrist efter § 518. Gives tilladelsen, indbringes sagen i overensstemmelse med de sædvanlige regler for iværksættelse af kære, jf. § 519, hvilket må ske senest 4 uger, efter at parten har fået tilladelsen. For-